

KALNIEČIAI

Laikraštį leidžia Kalnėnų pagrindinės mokyklos Jaunieji literatai
Nr. 6, 2018-05-10

Skaičius „100“ šiemet pats populiariausias. Lietuvos Nepriklausomybės sukaktis brangi kiekvienam lietuviui, tad mūsų mokyklos mokiniai kūrė tekstus „100 žodžių Lietuvai“, siūlome geriausius perskaityti.

Sveika, mano brangioji Lietuva!

Sveikinu tave su tavo pirmuoju šimtmečiu! Tikiuosi, kad tokių šimtmečių atšvęsi dar ne vieną!

Lietuvėle, tu tokia graži: turi pačius gražiausius gyvūnus ir paukščius... Tu turi pačius gražiausius javų, gėlių laukus...

Tu turi labai daug gražių vietų - tokių kaip nuostabūs parkai, miškai, muziejai, pilys, kurios yra mačiosios labai daug. Taip pat tu turi labai daug švenčių! Tai yra Sausio 13-toji, kai visose mokyklose mokiniai uždega žvakeles ir padeda prie langų. Iš lauko atsiveria nuostabus vaizdas! Dar turi Vasario 16-ąją, Kovo 11-ąją.

Lietuva mano, tu tiek daug išgyvenai! Ir viską atlaikei! Būk ir toliau tokia stipri, išdidi, bet kukli... Tu nuostabi!

Emilija Vilkauskaitė, 6e

Myliu Lietuvą, nes aš čia gimiau, čia mano namai, čia mano draugai ir šeima. Lietuva, tu man graži savo ežerais ir laukais, metų laikais, piliakalniais, miestais ir bažnyčių bokštais.

Aš gimiau laisvoje šalyje, nepriklausomoje valstybėje ir drąsiai sakau, kad didžiuojuosi savo tėvyne ir jos istorija. 1990 m. manęs dar nebuvo, neplakė mano širdis ir nesuvokė protas, bet tie metai, o ypač Kovo 11 - oji, yra svarbi tiek man, tiek visai valstybei. Todėl norėčiau padėkoti tuometinei Lietuvos vadovybei už suteiktą mums laisvę.

Valstybės šimtmečio gimtadienio proga norėčiau, kad visas pasaulis žinotų, kad Lietuva graži ir mylima šalis, kurioje gyventi kasdien gera ir paprasta.

Justas Kononovas, 7c

Vieni galvoja, kad Lietuva – tai tik maža valstybė, turinti daug žalumos, Baltijos jūrą ir įdomią istoriją. Bet man tai kur kas daugiau – tai mano tėvynė, vieta, kur gimiau ir augau. Lietuva turi viską, ko reikia – gražią gamtą, nuoširdžius ir draugiškus žmones, laisvę reikšti savo mintis ir būti suprastam, o svarbiausia būti laisvai valstybei. Kad ir kaip buvo sunku iškovoti laisvę, bet su žmonių meile ir susivienijimu Lietuvai pavyko.

Todėl manau, kad kiekvienas lietuvis, kad ir kur bebūtų, visada prisimins Lietuvą, nes Lietuva visada bus mūsų širdyse. Taip pat ir aš visada mylėsiu ir gerbsiu Lietuvą, nes tai mano brangi tėvynė – Lietuva.
Agata Gabalytė, 7c

Lietuva,

sveikinu tave su šimtoju gimtadieniu. Noriu padėkoti tau ir pasidžiaugti tavo grožiu. Nors tu maža, bet esi didinga ir stipri. Lietuva, tave puošia gražiausi miškai, tave juosia gražiausios upės, tave skalauja mūsų žydroji Baltijos jūra.

Grožio tau suteikia ir neužmatomi dirbamos žemės laukai. Lietuvėle tu mana, būk visada ir visų mylima ir gerbiama. Te nuo Gedimino kalno tau protėviai didingą palaimą siunčia, kad jėgos ir stiprybė bei vienybė neaplenktų mūsų šalies. Esu laiminga, kad gyvenu aš Lietuvoj, ir savo gerais darbais galiu prisidėti prie Lietuvos gerovės. Tikiu – dar ne vieną šimtmetį atšvėsi, Lietuvėle, nes trispalvė vėliava mus sujungs visus kartu. Būk stipri, didinga!

Ugnė Sutkevičiūtė, 6e

Aš ne tik žinau gražų kraštą, bet ir gyvenu jame. Tai mano Tėvynė – Lietuva. Ji graži savo raibuliuojančių ežerų sidabru, vingiuojančiomis upėmis, žaliuojančiomis giriomis. O tarp tų girių ir žalių kalvų stūkso senų pilių griuvėsiai, kurie primena apie didžią Lietuvos senovę, jos narsius valdovus ir kunigaikščius: Vytautą, Mindaugą, Gediminą, Jogailą. Primena mums jų žygius ir meilę Lietuvai. Lietuva dabar maža, o kažkada ji buvo didelė valstybė. Joje gyveno narsūs žmonės. Lietuva daug nukentėjo nuo įvairių įsibrovėlių, bet lietuviai visada ją gynė, nepasidavė okupantams ir 1918 metais Vasario šešioliktąją tapo nepriklausoma. Dar daug turėjo praeiti laiko, kol mes tapome visiškai nepriklausomi ir stiprūs.

O šiemet mano brangi Lietuva švęs Šimtąjį gimtadienį! Aš noriu jai palinkėti likti laisvai ir nepriklausomai per amžius.

Ieva Ribikauskaitė, 6e

Mūsų mokyklos mokiniai kiekvienais metais dalyvauja Tarptautiniame epistolinio rašinio konkurse. Šiais metais rašinio tema – „**Įsivaizduok, kad esi laiškas, keliaujantis laiku. Ką norėtum pranešti savo skaitytojams?**“

8a klasės mokinė Emilija Bubliskaitė rajone užėmė I vietą, 7d klasės mokinė Beatričė Balzerytė – II vietą.

Labas, žmogau!

Pagaliau.... Pagaliau paėmėt mane į savo rankas. Taip pavargau gulėti pašto dėžutėje tarp reklaminių skrajučių ir sąskaitų. Nuo ilgos kelionės mano vokas susiglamžė ir pagelto... Tikriausiai manęs nelaukėte? Negaliu suskaičiuoti, kiek praėjo metų, o gal šimtmečių ar net amžių, o aš vis keliauju iš rankų į rankas, iš vieno namų į kitus. Tik nepagalvokit, jog skundžiuosi. Tiesiog, labai džiaugiuosi, kad manęs sulaukėte...

Man taip gera jausti žmogaus rankų šilumą, įdėmų akių žvilgsnį, nukreiptą į mane. Tas žvilgsnis nepaprastas – kupinas ieškojimo, laukimo ir nerimastingo blaškymosi tarp eilučių iš pradžios į pabaigą ir atgal. O kur dar palengvėjimo atodūsis, jei pateisinau žmogaus lūkesčius. Džiaugsmo šūksniai ar lūpų karštis, kai bučiuoja mane iš laimės... Bet būna, kad jaučiu, kaip ašaros skalauja mane ir plyšta širdis, kai suplėšytas ir suglamžytas skrieju ugnies liežuvių link. Degu... Jaučiu, kaip miršta žodžiai. Tai priklauso nuo to, koks aš būnu. Laukiamas ar nelabai, kupinas meilės, ilgesio ar skausmo žinučių... Tai žmogaus emocijos. Tai tikra. Jos lydi žmogų visą gyvenimą, nuo pat gimimo. Esu su žmogumi nuo neatmenamų laikų. Mūsų draugystė prasidėjo seniai. Kai dar išsipusčiusios dailios rūmų damos mane kvėpino ir paslapčia saugojo. Kai buvau geriausias įsimylėjėlių meilės prisipažinimų saugotojas. Kai pavargęs, praradęs viltį karys glaudė mane prie širdies, nes buvau jo vienintelė paguoda karo metu. Kai buvau didžiausias stebuklas sielvartaujančiai motinai, laukiančiai savo grįžtančių vaikų iš tremties. Esu mylimas vaikų, kai namai kvepia Kalėdomis... Aš visada esu su žmogumi. Be jo nebūtų manęs. Be jo – aš būčiau niekam nereikalingas. Žmogus – mano gyvybės variklis. Tad šiandien, su visa derama pagarba žmogui, aš noriu pasakyti, jog žmogaus gyvybė – svarbiausia. Trokštu vieno, kad išklausytumėt, išgirstumėt, įsiklausytumėte į mano mintis. Mano likimas jūsų rankose ir jūsų valia, kaip pasielgsite su manim toliau...

Taigi, tiek daug apkeliavęs, galiu pasakyti, jog pasaulis nuostabus ir taip GERA GYVENTI. Deja, bet žmogus staiga ima ir nutraukia savo gyvybę... SAVIŽUDYBĖ, parašys gydytojas dokumente. Ir kalta ne liga, ir tai – ne nelaimingas atsitikimas. Tiesiog, vieną dieną žmogus taip nusprendžia... jam per sunku... per sunku keliauti toliau. Tai matydamas nebegaliu tylėti. Noriu, jog išgirstumėte mane ir suprastumėte problemos svarbumą. Užtenka karų, ligų, teroristų išpuolių, kurie nusineša žmogaus gyvybę...

Tikriausiai yra daugybė priežasčių, kodėl žmogus taip pasielgia, bet viena jų – mes jo neišgirdome. O reikia tiek nedaug... Žodžio, žvilgsnio, nuoširdaus pokalbio, šilto apsikabinimo. Dažnai pagalvojam: nėra laiko, nepatogu, kas nors kitas, kodėl aš, rytoj... Rytoj – per vėlu... Rytoj PER VĖLU ištiesti pagalbos ranką! Dauguma užsisklendę, paskendę savo darbuose ir rūpesčiuose, nepastebi, kas vyksta aplinkui. Kiti paskendę miestų šurmulyje, nesibaigiančių vakarėlių blizgesy. Meldžiasi kasdien naujiems dievams ir garbina, kas netikra. Svarbu kaip atrodo, kalba ir juokiasi. Noriu pasakyti, jog tuštybė buvo dažna žmogaus palydovė nuo tada, kai jis atsirado. Bet, laikui bėgant, jis suprato, kokios svarbiausios gyvenimo vertybės, keitėsi pats ir keitė savo aplinką... Tačiau laiko ratas vis sukosi, sukosi, ir šiandieną tas netikrumo blizgesys vėl apakino žmogų. Ir ne tik jis. Šiandien, jei tu kitoks ir pasaulį matai savaip, tu nepritampi tokioje „blizgančioje“ visuomenėje. Tu esi pasmerktas patyčioms, apkalboms. Ne kiekvienas tai „pakelia ant savo gležnų sparnų“... Abejingumas pražudo žmogų. Istorija byloja, kiek daug pasiekė žmogus. Pastatė piramides, apkeliavo pasaulį, sukonstravo greičiausią automobilį, sukūrė kompiuterį ir facebooką, gal net jau išrado laiko mašiną. O tarpusavio santykius... kiek patobulino?

Galbūt, kai mane skaitys po daugelio metų kiti žmonės, viskas bus pasikeitę. Galbūt... Galbūt jie išras tokią stebuklingą tabletę, kuri padarys žmogų nemirtingą? Jis mylės gyvenimą. O visi žmonės vieni kitus. Bet ar tai bus TIKRA? Aš taip ilgiuosiu to tyro ir naivaus, mylinčio visus ir viską žmogaus... „O ką reiškia mylėti visus ir viską?“ – girdžiu jūsų klausimą. Pabandykim išgirsti, ko moko Šventasis Raštas: „Mylėk savo artimą kaip save patį“. Taigi, ar suprantame šių žodžių prasmę? Ar pabandėme mylėti savo artimą? Mylėti paprastai, „nemadingai“, nereikalaujant nieko mainais. Mylėti nežiūrint į tai, kokia jo išvaizda, net jei nesutampa jūsų nuomonės, nepaisant jo silpnybių ar nuopuolių. Duoti ir nelaukti nieko mainais. Sutinku, tai nepaprastas uždavinys, bet pabandyti galima. Mylintis žmogus įveikia visus sunkumus. Tada jis tampa atidus, girdintis, užjaučiantis ir suprantantis. Pabandykite pamilti savo artimą, nebijokite parodyti savo širdies. Nusiimkite netikrumo kaukes ir nesusiliekit su visa griauinančia mase. Sustokite. Įsiklausykite į artimo žodžius. Išgirkite. Apkabinkite jį ir neleiskite jam išeiti. Juk jei nors vienas iš mūsų šiandieną tai padarys, rytoj bus daugiau bendraminčių. O tada, tikiu, pasaulis pasikeis. Jei pakeitėte nors vieno žmogaus likimą, tai jau didelė pergalė. Jei išgelbėjai nors vieną gyvybę, tai didžiulė pergalė prieš mirtį ir abejingumą. Nes žmogaus gyvybė – svarbiausia! Ji nepakartojama! Jei neliks žmogaus, nereikės ir manęs....o mano gyvavimo esmė – perduoti žinią.....Tai darau dėl draugystės, kuri užsimezgė tarp manęs ir žmogaus.

Aš tik paprastas laiškas, nukeliavęs ilgą kelią. Mano likimas tavo rankose. Ir jei šiandieną supratai mano žinutę, tu esi MYLINTIS ŽMOGUS. Persiųsk mane kitam žmogui. Tikiu, jis manęs laukia...

Laiškas, kelijantis laiku
Emilija Bubliauskaitė, 8a

„AUKSINĖS“ MINTYS IŠ MOKINIŲ RAŠINIŲ

Nutempiau dėžę į krūmus ir galvojau, kaip ją atrišti.

Nubėgau kartu su savimi pasikviesti Viltę.

Aš keliauju ne tam, kad kur nors nukeliaučiau.

Graikija – gražus miestas.

Ten žmonės gyvena labai skurdžiai neigu Lietuvoje.

